

ruifvoer

Periodieke uitgave Expressiegroep De Ruif

Najaar 2021

Meer over dit werk van Ine van der Weijden op pag. 6

de ruif

expressiegroep

Opgericht 27 mei 1970

Ateliers

Joannes Riviusstraat 4, Elsloo
Telefoon: 046-4370763

Expressievormen

Pottenbakken / Keramiek
Schilderen
Tekenen / Grafiek
Boetseren / Beeldhouwen

Bestuur

Peter Grimm, voorzitter
Aronskelk 148, 6181 MK Elsloo, 046-4374070
Arnoldien Schepers-Pepels, secretaris
Diependaalstraat 88, 6171 JG Stein, 046-4332405
Gerrit Dam, penningmeester
L. Kingstraat 30, 6191 BX Beek, 046-4377706
Marjon Zuidema, bestuurslid
Petra Dohmen, bestuurslid

Lidmaatschap

Het lidmaatschap van de vereniging dient schriftelijk bij de secretaris te worden aangemeld en opgezegd

Contributie

€ 210,= per jaar voor niet-keramisten
€ 220,= per jaar voor keramisten
€ 160,= per jaar, tweede gezinslid
€ 150,= per jaar, tweede werkvorm
€ 25,= per jaar, donateur

Bankgegevens:
IBAN: NL75RABO0114180121.
BIC: RABON2U

Website

www.expressiegroepderuif.nl

E-mail

info@expressiegroepderuif.nl

Redactie Ruifvoer

Jacques van Laar, 046-4338379 en
Piet Op den Camp, 046-4337564
redactie@expressiegroepderuif.nl
Het Ruifvoer verschijnt 1 maal per jaar

Van de redactie

Na het mooie jubileumnummer van 2020 heeft het Ruifvoer dit jaar een meer bescheiden omvang. De activiteiten van De Ruif hebben grotendeels stil gelegen, maar desalniettemin is er het een en ander te melden.

Ten eerste de gesprekken met twee bestuursleden, Arnoldien en Petra, die voorzichtig hun eerste stappen in het reilen en zeilen van onze vereniging hebben gezet. En dan een artikel van Annemie van der Haghen over een expositie in een van de leukste musea van de regio. Anton de Joode kan het schrijven gelukkig niet laten en heeft ook nog een bijdrage geleverd. Erg de moeite waard!

Tenslotte heeft de redactie een belangrijke wijziging ondergaan. Na vele jaren heeft Anton de Joode besloten terug te treden als redacteur. Hij heeft dit altijd met veel plezier en bezieling gedaan en wij zijn hem dan ook heel dankbaar voor het vele werk dat hij als redacteur heeft verricht.

Ondergetekende heeft het stokje van Anton overgenomen, en gelukkig is Piet Op den Camp nog altijd van de partij voor de productie en distributie.

Uiteraard staat het Ruifvoer open voor bijdragen van de leden. Dus aarzel niet om een stukje in te sturen, of om commentaar te leveren. Delen en discussiëren zijn wezenlijk voor de beleving van kunst en voor onze ontwikkeling als kunstenaars.

Veel leesplezier gewenst!
Jacques van Laar

*Masker, klei
Ria Temmink*

Van de bestuurstafel

Opnieuw aan de slag

Na een lange periode vol ongewisse gebeurtenissen, stilstand, zorg en hoop heropende De Ruif haar ateliers op 20 mei. Verschillende leden gingen meteen aan de slag, anderen wachtten nog even. Er zijn immers leden voor wie 'het seizoen' na de zomer begint en in het voorjaar eindigt, ook al mag je het hele kalenderjaar op de uren van je werkvorm in de ateliers werken. Hoe dan ook: het was een opluchting dat de deuren heropenden en we elkaar weer konden zien.

Een lichtpunt in de voorbije tijd was de aanschaf van een nieuwe keramiekoven, die meer dan welkom is. Wij zijn echter vooral heel blij dat jullie De Ruif trouw zijn gebleven, want zonder de leden houdt het op. Het bestuur heeft grote moeite gedaan om de vereniging door deze pandemie te loodsen. Het opstellen van protocollen om onze gezondheid te bewaren hoorde daarbij. Steeds werden we geplaagd voor veranderende omstandigheden, waarop wij geen greep hadden en die voor een nieuwe puzzel zorgden. Het aloude Ruif-credo 'als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan' bewees zich volop. Omdat de gemeente Stein ons tegemoet kwam zijn wij uiteindelijk in staat onze financiën op orde te houden. Daarvoor zijn wij bijzonder dankbaar.

Covid blijft helaas onberekenbaar, maar moeten toch met elkaar plannen maken. Als bekend werd in 2020 een dikke streep gehaald door het leuke jubileumprogramma van onze vereniging. Wij proberen het aanbod nu te verdelen over het seizoen 2021-2022.

Na de Open Ateliers tijdens tweejaarlijkse Kunstketting op 11 en 12 september zal in het Urmondse Terpkerkje onze expositie worden gehouden in de weekenden van 9 op 10 en 16 op 17 oktober. De uitgezochte werkstukken van 2020 zijn hier alsnog te zien. De CWS zorgt voor de organisatie en het toezicht, waarvoor onze erkentelijkheid.

In het voorjaar van 2022 plannen we andere feestelijkheden. Van 30 maart tot en met 3 mei vindt de

uitgestelde Ruif-expositie plaats in de Grous, wederom onder de hoede van de CWS. Oorspronkelijk viel deze samen met de tentoonstelling in het Terpkerkje, maar door ze in tijd te splitsen gunnen we onszelf wat flexibiliteit. Nieuwe leden komen bijvoorbeeld in de Grous aan bod, naast de in 2020 uitgezochte werkstukken voor deze ruimte. Wij hopen bovendien het jubileumfeest, de excursie en workshops rond die tijd op poten te zetten. Volg de digitale Ruifflitsen dus goed om op de hoogte te blijven!

Een belangrijk punt is de samenstelling van het bestuur. Zowel de voorzitter als de penningmeester hebben hun tweede reglementaire termijn erop zitten. Beiden hopen dat hun opvolging eerdaags kan plaatsvinden. Daarbij komt de Haagse verplichting dat alle verenigingen en stichtingen in ons land – dus ook wij – hun statuten en reglementen tegen het licht houden om juridisch beter afgedekt te zijn. De beleidsmakers moeten zich immers ook bewijzen, al zullen de biljarters, voetballers, schutters, toneelspelers, koorleden of amateurkunstenaars daarvoor niet vroeger hun bed uitkomen. In elk geval gaat u er meer over horen.

Dit soort zaken speelt zich op de achtergrond af. Van een andere orde is het afscheid van Nelly van Bekkum als mentor van de schildergroep op maandag. Vele jaren heeft zij deze groep met enthousiasme begeleid. In haar geval ging dat veel verder dan wat De Ruif gewoonlijk van een mentor verwacht. Heel vaak hielp Nelly met inrichten van exposities, gaf ze demonstraties tijdens de Kunstketting, nam ze mensen op sleeptouw, etc.. Ze heeft De Ruif echt gekoesterd. Hoewel Nelly wars is van persoonlijke aandacht, willen we haar ontzettend bedanken voor alle inzet van de afgelopen jaren.

En nu: iedereen weer aan de slag! Laat het een goed jaar worden en blijf gezond.

Peter Grimm,
voorzitter.

Afbeeldingen in dit Ruifvoer

De redactie heeft de vrijheid genomen om een keuze te maken uit de ingezonden foto's voor de jubileumtentoonstelling. Dit is gebeurd op basis van kwaliteit van de foto's en het thema "maskers".

De afbeelding op de voorkant is een werk van Ine van der Weijden (zie pag. 6)

Op de achterkant een portret geschilderd door Bep Salden-Meijers

“Ik wil graag mensen blij maken”

Een gesprek met Petra Dohmen-Marsman

Bij binnenkomst gaf Petra aan dat een interview een nieuwe ervaring voor haar was, maar het ijs was snel gebroken en nog voor ik de eerste vraag kon stellen stak zij al van wal. Ontspannen en ongedwongen, in haar gezellige huis en atelier vol poezen, planten en haar creatieve werk. En met een onuitwisbare herinnering aan haar overleden man Léon die niet alleen haar steun en toeverlaat was, maar ook haar grootste fan én criticus.

Van huis uit is Petra verzorgende in de ouderenzorg, een vak wat zij met veel liefde en grote inzet uitoefende. Zij richtte zich niet alleen op de lichamelijke verzorging maar ook de activiteitenbegeleiding was haar wel toevertrouwd. Als een creatieve duizendpoot die van alle markten thuis is heeft zij veel met de ouderen gefröbeld en hen een leuke tijd bezorgd. En zij heeft zelfs creatieve workshops gegeven aan collega's. Nu is zij nog vrijwilligster bij Ut Zunneke.

Alle vormen van creativiteit konden op Petra's brede belangstelling rekenen, zoals daar zijn textiel verven, poppen maken, en nog zoveel meer. Zij volgde de opleiding keramiek aan de Academie in Genk, en momenteel de schilderopleiding aan de Academie in Maasmechelen. Beide opleidingen hebben haar veel gebracht, zowel in technische als in artistieke zin.

Rond 2005 is Petra betrokken geraakt bij De Ruif en werd zij een actief lid van een van de keramiegroepen. Met veel plezier werkte zij onder de vleugels van verschillende mentoren zoals Joep Mertens, Vicky Mantz en momenteel met José Fijnaut. Tijdens de voorbereidingen van het 50-jarig jubileum van De Ruif heeft zij zich aangemeld voor een plaats in het bestuur,

ook al heeft zij in haar ogen weinig ervaring op dat vlak. Leergierig als zij is stelt zij zich open voor alles wat er speelt binnen de vereniging en zij hoopt dat na de zomer de activiteiten weer normaal kunnen worden opgestart.

“Het gaat altijd door” is haar reactie op een vraag over de kracht van De Ruif, waarmee zij aangeeft te geloven in de formule van de vereniging, met aandacht voor ieders artistieke behoefte en de inspirerende onderlinge samenwerking en uitwisselingen. Door een “harde kern” blijft De Ruif overeind maar zij vindt het niettemin belangrijk naar buiten te treden, met name om nieuwe leden te kunnen aantrekken.

Artistiek gezien vindt Petra zichzelf een zogeheten middenmoter, niet een kunstenaar maar veeleer een hobbyist. Zij is meer geïnteresseerd in technieken en vaardigheden dan in het streven naar artistieke perfectie. Desondanks is zij altijd op zoek naar groei en het verwerven van meer vaardigheden, waardoor zij steeds meer durf krijgt zoals bij het schilderen met olieverf.

Petra heeft vooral veel keramisch werk gemaakt, geliefd bij een groot publiek vanwege de humor en de diversiteit. Veel dierfiguren, mensen en abstracte vormen. Haar inspiratie kan overal vandaan komen; zij “fotografeert in haar hoofd” zoals zij het noemt.

Het plezier wat Petra heeft in haar creatieve activiteiten draagt zij graag uit naar anderen, en dat doet zij met overgave. Subliem!

Nieuwe mentor

Anne Barneveld

Met ingang van het seizoen 2021-2022 hebben wij een nieuwe mentor voor tekenen en schilderen, als vervanging van Nelly van Bekkum.

Anne was als kind al geboeid door tekenen en schilderen. Haar artistieke vorming kreeg zij aan de Academie Beeldende Kunsten in Arnhem en later volgde zij de studie monumentale vormgeving aan de Academie voor Toegepaste Kunsten in Maastricht.

Sinds 1982 is zij werkzaam als professioneel beeldend kunstenaar en geeft zij les op scholen en instellingen aan kinderen en volwassenen. Zij heeft veel geëxposeerd binnen en buiten de regio.

Welkom Anne bij De Ruif en wij hopen dat je je snel bij ons thuisvoelt.

Meer informatie en een selectie van haar werk op: anne-barneveld.weebly.com

Knotwilg- acryl op paneel-0.27m.x0.27m.-2015

Een kennismaking met Arnoldien Schepers-Pepels

Secretaris van De Ruif

Het was onze eerste echte ontmoeting, na een vluchtig handenschudden tijdens de recente jaarvergadering. En ook een gezellige ontmoeting in haar huis tegenover het Steinerbos, dat zich met fris lentegroen tooide. Want we bleken een aantal interessante raakvlakken te hebben, met name op het gebied van lezen en boeken, én kunst natuurlijk.

Voor Arnoldien is het begrip 'creativiteit' heel breed. Zo heeft zij niet alleen tijdens haar studie voor onderwijzeres kennis gemaakt met allerlei creatieve uitingen speciaal voor kinderen in de basisschoolleeftijd, ook heeft zij veel creativiteit ontdekt en ervaren in het ontwikkelen van nieuwe leer- en schoolsystemen die zij zowel landelijk als op haar school in Berg aan de Maas kon toepassen.

De basis voor die creativiteit en artistieke vorming werd door haar ouders gelegd. In huize Pepels werd veel en graag gelezen, en musea werden met een bezoek vereerd. Zij gingen ooit zelfs op de fiets naar Antwerpen – hobbelen over de kasseien – om het Rubenshuis te bezoeken! En op hun beurt hebben Arnoldien en haar man hun liefde voor cultuur aan hun kinderen en kleinkinderen doorgegeven.

Ook al is Arnoldien nog maar enkele jaren lid van De Ruif, zij kende de grondleggers goed door haar bezoeken aan het café van Cor van den Akker, jaren geleden. Tijdens de voorbereidingen van het vijftigjarig jubileum werd zij gevraagd om tot het bestuur toe te treden, wat zij graag deed. Zij heeft namelijk jarenlange ervaring als bestuurslid in het bibliotheekwezen. Zij vindt het buitengewoon spijtig dat door de coronacrisis alle activiteiten stil liggen. Daardoor heeft ze nog geen compleet overzicht van de zaken die aan de orde zijn ook al is zij positief over de manier waarop het een en ander gerund wordt. En zij geeft terloops een pluim aan haar voorganger Piet Op den Camp voor een vlekkeloze overdracht van het secretariaat.

Het is in haar ogen belangrijk dat De Ruif zich naar buiten toe blijft profileren, niet alleen vanwege de crisis maar ook vanwege de culturele kaalslag in de regio. De Ruif weet zich te handhaven maar er zijn natuurlijk ook belangrijke vragen zoals het aantrekken van nieuwe (bestuurs)leden, het aanbod van activiteiten en de toekomst van de huisvesting.

Binnen De Ruif ervaart Arnoldien een grote betrokkenheid en inzet van de mentoren en de leden onder elkaar. Dit maakt het werken heel aangenaam en stimulerend.

Voordat zij bij De Ruif kwam heeft Arnoldien door de jaren heen lessen gevolgd bij verschillende kunstenaars in de regio. Waaronder Pallieter Hutschemakers (schilderen), Hetty Kluytmans (textiel), Charles Tangelder (tekenen) en Harry Eggen (klei). Zij heeft heel dierbare herinneringen aan deze lessen.

Momenteel werkt zij met acryl op doek, zowel met penseel als met palletmes waarmee zij structuur en diepte probeert aan te brengen. Zij werkt langzaam en heel precies. Vooral de natuur en mensen hebben haar belangstelling als onderwerp. Arnoldien omschrijft haar werk als lichtvoetig en fris en zij ontleent aan het schilderen heel veel plezier en ontspanning. Zij brengt haar werk graag naar buiten tijdens exposities.

Als we het hebben over artistieke inspiratiebronnen noemt zij vooral het impressionisme en latere stromingen als Jugendstil. Namen als Manet, Van Gogh, Gauguin en Picasso staan hoog op haar lijstje. Maar haar belangstelling is breder en haar boekenkast is dan ook rijk gevuld met prachtige kunstboeken. Arnoldien geniet overduidelijk van kunst, en met plezier!

Jacques van Laar 2021

Masker, klei
Rini Kivit-Rietbroek

Ine van der Weijden over haar werk op de voorzijde:

Het is een houten paneel van 40 x 40. Ik heb eerst een basiskleur aangebracht met acrylverf op het paneel. Dan neem ik een stuk aquarelpapier en beplak dat met WC papier, crêpe papier, wol, vilt, touw, van alles eigenlijk, alles wordt geplakt met behangplaksel. Ik ga dat scheuren en rimpelen. Dan breng ik kleur aan met aquarelverf. Tot slot, ga ik er met een heel fijn brandertje overheen, waardoor hier en daar schroeiplekken ontstaan. Op deze manier maak ik ook ruimtelijk werk, waarbij ik van een mal, bv. een ballon, gebruik maak.

Harry Koolen en Judith Krebbekx in Valkenburg

Het Museum Valkenburg meldt slecht nieuws: de komende drie maanden zal het waarschijnlijk gesloten blijven! Ook hier heeft het water van de Geul een aanzienlijke schade aangericht aan de tentoongestelde schilderijen en tekeningen. Bovendien is het interieur van de benedenverdieping vernield. Het meeste puin is inmiddels geruimd, maar er zullen veel herstelwerkzaamheden moeten plaatsvinden. Bovendien is het voor een museum natuurlijk van groot belang dat alles goed droogt en de juiste luchtvochtigheid weer wordt bereikt. Voor het bestuur en alle vrijwilligers is dit een enorme tegenslag. Ze waren net sinds twee weken weer van start gegaan na de gedwongen sluiting van zes maanden ten gevolge van de COVID-epidemie.

Vanuit Hulsberg waar ik woon, is het Museum Valkenburg dichtbij, dus voor een kort bezoekje heel geschikt. Ik ben er vroeger ook jarenlang vrijwilliger geweest; daarom vind ik het interessant te volgen welke ontwikkeling het museum doormaakt. De laatste jaren werd ik meermaals aangenaam verrast door de exposities die ik te zien kreeg. Zo ook die woensdagmiddag een week voor de overstromingen in Valkenburg. Gehoorzaam de aangegeven looproute volgend kwam ik

eerst bij het werk van Harry Koolen (1904-1985). Ik las dat hij in Meerssen werd geboren en een tijdgenoot en vriend was van Charles Eyck. Tijdens de Eerste Wereldoorlog verbleef de Antwerpse schilder Jan van Puyenbroeck, die net als veel van zijn landgenoten naar Nederland was gevlucht, in Meerssen. Hij begon er een schilderklasje, waar Charles Eyck en Harry Koolen ook aan deelnamen.

Later trokken beide jonge schilders naar Amsterdam om aan de Rijksacademie te studeren.

Koolen werd vooral bekend als portretschilder. Hiervan toonde het museum enkele mooie voorbeelden.

Na de Tweede Wereldoorlog woonde Harry Koolen op kasteel Terworm in Heerlen. In de vijftiger jaren kreeg hij veel opdrachten van de Staatsmijnen. Uit deze periode hingen in het museum enkele grote werken met als thema: mijnwerkers ondergronds tijdens hun zware arbeid. Hij noemde zichzelf een Limburgse schilder, hield erg van het landschap, de mensen en hun tradities. Hiervan getuigen zijn "Limburgse scènes" te zien in het proeflokaal van de Brand Bierbrouwerij.

Ik vervolgde de route naar de tentoonstelling "Gimme Shelter" van Judith Krebbekx. Onmiddellijk stelde ik vast dat dit werk een grotere inspanning zou vergen van de toeschouwer. Judith (Roosendaal, 1967) woont in Meerssen; zij is opgeleid aan de Rietveldacademie en de Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam.

Ik was onder de indruk van haar schildertechniek: de acrylverf brengt ze aan in dunne transparante lagen en combineert dit tekenachtig met houtskool. Ze gebruikt vrij donkere, sobere kleuren, hier en daar een lichter of feller detail. Wat betreft de inhoud en de thema's van haar werk, werd ik een heleboel wijzer door de videofilm die in het museum werd vertoond.

In deze film geeft Judith Krebbekx zelf een rondleiding door haar expositie. Ze doet dat op een prettige, ontspannen manier en vertelt over de volksverhalen, legendes en de klassieke mythologie die haar inspireren. Soms combineert ze dit op een associatieve manier met hedendaagse thema's.

Omdat Museum Valkenburg vanwege de recente overstromingen enige tijd gesloten zal blijven, heeft men besloten de film online te plaatsen. Ook staat online een film over Harry Koolen, waarin een uitgebreid interview met zijn dochter. Beide films kan ik aanraden.

Mochten er onder de Ruifleden mensen zijn die dit sympathieke museum in Valkenburg net als ik een warm hart toedragen: een financieel steuntje kunnen ze goed gebruiken in deze barre tijden.

Hun bankrekeningnummer is te vinden op de website.

Annemie van der Haghen

Stiltecentrum

Vier jaar geleden wandelde ik voor het eerst door de grote glazen deuren van het Stiltecentrum in het Zuyderland Ziekenhuis te Sittard-Geleen. Ik kwam alleen en bleek welkom te zijn, een uitnodiging die in vijftig talen in het glas van de deuren stond gegraveerd. Ik was verbaasd, wat was dit?

Midden in de ovale ruimte bevond zich een enorm 'opengebroke' eivormig object, terwijl zes enorme schilderijen de omgeving bepaalden. Doeken met bogen in halve cirkels, paarsgewijs in overeenkomende kleurzetting. Wat een schoonheid, m'n mond viel open: dit wist ik niet! In diepe stilte wandelde ik vol bewondering langs de bankenrij om alles in mij op te nemen: hier was een groot kunstenaar aan het werk geweest.

Op een bordje naast een van de deuren vond ik de naam: Joseph Cals, beeldend kunstenaar, die het beeld Cocon had gedoopt, maar verder van mening is, dat de bezoeker zelf invulling geeft aan wat er zoal te zien is.

Cals werd geboren in Stein (1949); volgens Wikipedia

woont en werkt hij nu in Amsterdam, maar de laatste jaren ook in Nederweert en Lanaken (België). Vreemd dat ik niet eerder van hem hoorde. Op de website Joseph Cals, Paintings & Sculptures zegt kunstrecensent Wim J. van der Beek onder veel meer het volgende:

Tijd. Van eeuwigheid tot ogenblik. Verloren en gewonnen tijd. Gestolen of geleende tijd. Hoe vaak mensen het woord ook in de mond nemen, tijd blijft een fenomeen waar weinigen greep op krijgen. Tijd vliegt, vergaat, verloopt of verstrijkt. Tijd heelt alle wonden. De tijd staat niet stil, kan niet teruggedraaid maar wel gedood worden. De factor tijd wordt veelal gevangen in clichés en doodoeners. Dat het ook anders kan, bewijst beeldend kunstenaar Joseph Cals.

Vandaag was ik er opnieuw en weer was ik de enige bezoeker en ook nu overviel mij bij binnenkomst de grootsheid van object en schilderijen. En de stilte.

Over tijd gesproken.

Anton de Joode., 25 augustus 2021

